LUNDS TEKNISKA HÖGSKOLA MATEMATIK

SVAR OCH ANVISNINGAR Linjär Algebra 2014–08–28 kl 14–19

(Svar, anvisningar och vissa kommentarer.)

1. Svar: Projektionen är punkten med koordinaterna (3,0,3). Det sökta avståndet är $2\sqrt{3}$.

Anvisning. Standard.

2. *Svar:* Matrisen har rangen tre och nolldimensionen lika med två. Som bas för nollrummet kan vi välja vektorerna (-3,6,0,1,0) och (1,-3,1,0,0). Matrisens kolonnrum spänns upp av de tre vektorerna (1,2,3),(1,1,1),(1,1,2).

Anvisning. Den givna matrisen betecknar vi $\mathbf{A}$. Efter successiv elimination erhåller vi $\mathbf{matrisen}$

$$\boldsymbol{B} = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 2 & -3 & 1 \\ 0 & 1 & 3 & -6 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix},$$

som har tre nollskilda pivotelement och därför rangen tre. Eftersom $\boldsymbol{A}$ och $\boldsymbol{B}$ är radekvivalenta har de samma rang, rang $\boldsymbol{A} = \operatorname{rang}\boldsymbol{B} = 3$. Enlig dimensionssatsen blir nolldimensionen för $\boldsymbol{A}$ lika med antalet kolonner i $\boldsymbol{A}$ minus dess rang, alltså 5-3=2. En bas för $\boldsymbol{A}$:s nollrum erhålls helt enkelt genom att lösa det homogena ekvationssystemet $\boldsymbol{A}\boldsymbol{X} = \boldsymbol{0}$, där $\boldsymbol{X} = \begin{bmatrix} x_1 & x_2 & x_3 & x_4 & x_5 \end{bmatrix}^T$. Detta ekvationssystem är ekvivalent med systemet $\boldsymbol{B}\boldsymbol{X} = \boldsymbol{0}$ som har parameterlösningen,

$$\mathbf{X} = s \begin{bmatrix} -3 \\ 6 \\ 0 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix} + t \begin{bmatrix} 1 \\ -3 \\ 1 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}, \quad \text{där } s, t \in \mathbf{R}.$$

Kolonnvektorerna i lösningen är linjärt oberoende och utgör därför en bas för nollrummet till A. Slutligen får man en bas för kolonnrummet till matrisen genom att välja de kolonner i A som svarar mot de kolonner i B som innehåller pivotelementen.

3. Linjens ekvation är ℓ : $3x_1 + 2x_2 - 6 = 0$. Koordinatbytet blir

$$\begin{cases} x_1 = -\hat{x}_1 + 3\hat{x}_2, \\ x_2 = -\hat{x}_1 - 2\hat{x}_2. \end{cases}$$

I det nya koordinatsystemet får linjen ekvationen ℓ : $5\hat{x}_1 - 5\hat{x}_2 + 6 = 0$.

Anvisning. Eftersom linjen ℓ inte går genom origo kan en ekvation på affin form bestämmas genom att t.ex. ansätta ℓ : $ax_1 + bx_2 = 1$ och sen bestämma de reella koefficienterna a och b utifrån att linjen passerar genom punkterna (2,0) och (0,3). Multiplicerar man båda sidor av den resulterande ekvationen med koefficienternas

minsta gemensamma nämnare, och flyttar högerledet till andra sidan likhetstecknet, så erhållar man ekvationen i svaret ovan. Alternativt kan man ställa upp en parameterframställning för ℓ (exempelvis $(x_1, x_2) = (0,3) + t(2,-3), t \in \mathbf{R}$) och sen eliminera parametern (t).

Uttrycket för koordinatbytet är standard.

Linjens ekvation i det nya koordinatsystemet får man genom att *substituera* uttrycken för x_1 och x_2 i koordinatsystemet på motsvarande platser i linjens ekvation i det gamla koordinatsystemet. Detta är en helt elementär operation.

- **4. a)** Svar: Vinkeln blir $3\pi/4$ radianer, motsvarande 135° .
  - **b)** Svar: Alla tre vinklar är lika stora, $2\pi/3$ radianer eller 120° .

Lösning: Tar man skalärprodukten mellan vektorn $\mathbf{0} = \mathbf{u} + \mathbf{v} + \mathbf{w}$ och var av vektorerna $\mathbf{u}, \mathbf{v}$ och $\mathbf{w}$ fås

$$\begin{cases} 0 = (\boldsymbol{u} + \boldsymbol{v} + \boldsymbol{w}) \cdot \boldsymbol{u} = |\boldsymbol{u}|^2 + \boldsymbol{v} \cdot \boldsymbol{u} + \boldsymbol{w} \cdot \boldsymbol{u} \\ 0 = (\boldsymbol{u} + \boldsymbol{v} + \boldsymbol{w}) \cdot \boldsymbol{v} = \boldsymbol{u} \cdot \boldsymbol{v} + |\boldsymbol{v}|^2 + \boldsymbol{w} \cdot \boldsymbol{v} \\ 0 = (\boldsymbol{u} + \boldsymbol{v} + \boldsymbol{w}) \cdot \boldsymbol{w} = \boldsymbol{u} \cdot \boldsymbol{w} + \boldsymbol{v} \cdot \boldsymbol{w} + |\boldsymbol{w}|^2 \end{cases} \iff \begin{cases} 1 + \cos[\boldsymbol{v}, \boldsymbol{u}] + \cos[\boldsymbol{w}, \boldsymbol{u}] = 0 \\ \cos[\boldsymbol{v}, \boldsymbol{u}] + 1 + \cos[\boldsymbol{w}, \boldsymbol{v}] = 0 \\ \cos[\boldsymbol{w}, \boldsymbol{u}] + \cos[\boldsymbol{w}, \boldsymbol{v}] + 1 = 0 \end{cases}$$

där vi använt att $\boldsymbol{v} \cdot \boldsymbol{u} = \cos[\boldsymbol{v}, \boldsymbol{u}]$ etc. eftersom att $|\boldsymbol{u}| = |\boldsymbol{v}| = |\boldsymbol{w}| = 1$. Vi har alltså tre ekvationer med de tre obekanta $\cos[\boldsymbol{v}, \boldsymbol{u}], \cos[\boldsymbol{w}, \boldsymbol{u}]$ och $\cos[\boldsymbol{w}, \boldsymbol{v}]$. Lösningen till systemet är $\cos[\boldsymbol{v}, \boldsymbol{u}] = \cos[\boldsymbol{w}, \boldsymbol{u}] = \cos[\boldsymbol{w}, \boldsymbol{v}] = -1/2$. Alla vinklarna är alltså lika stora, $[\boldsymbol{v}, \boldsymbol{u}] = [\boldsymbol{w}, \boldsymbol{u}] = [\boldsymbol{w}, \boldsymbol{v}] = 2\pi/3$.

Anmärkning. Problemet kan lösas geometiskt om man inser att vektorerna $\boldsymbol{u}, \boldsymbol{v}$ och $\boldsymbol{w}$ bildar sidorna i en liksidig triangel. De sökta vinklarna är då triangelns tre yttervinklar som alla är lika stora, 120° .

5. a) Svar: Matrisen A sägs vara diagonaliserbar om det finns en inverterbar matris S och en diagonal matris D sådan att $A = SDS^{-1}$. Den sökta formeln är $A^n = SD^nS^{-1}$.

Anvisning. Definitionen av diagonaliserbarhet finns på sidan 247 i läroboken. Härledningen av formeln för A^n följer samma princip som i Exempel 11 på sidan 251

b) Svar: Matrisen $\boldsymbol{A}$ är diagonaliserbar med $\boldsymbol{D} = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & -1/3 \end{bmatrix}$ och $\boldsymbol{S} = \begin{bmatrix} 7 & 1 \\ 5 & -1 \end{bmatrix}$. Det sökte gränsvärdet är $\lim_{n\to\infty} \boldsymbol{A}^n = \frac{1}{12} \begin{bmatrix} 7 & 7 \\ 5 & 5 \end{bmatrix}$.

Anvisning. Diagonalisering är standard. Gränsvärdesberäkningen utnyttjar att $\lim_{n\to\infty} \mathbf{A}^n = \lim_{n\to\infty} \mathbf{S} \mathbf{D}^n \mathbf{S}^{-1} = \mathbf{S} \lim_{n\to\infty} \mathbf{D}^n \mathbf{S}^{-1}$, där $\lim_{n\to\infty} \mathbf{D}^n$ lätt evalueras.

6. Svar: Den sammansatta avbildningen $F \circ G$ har avbildningsmatrisen

$$\mathbf{C} = \begin{bmatrix} 0 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \end{bmatrix}.$$

Eftersom att C är en ortogonal matris med determinant ett följer det att den sammansatta avbildningen är en vridning. Denna vridning sker kring axeln (x, y, z) =

t(1,1,1), $t \in \mathbf{R}$, med vridningsvinkeln $2\pi/3$ radianer sett från spetsen av axelns riktningsvektor (1,1,1).

Lösning: Avbildningsmatriserna A och B för vridningarna F och G fås genom att avläsa bilderna av koordinatsystemets basvektorer,

$$A = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & -1 \\ 0 & 1 & 0 \end{bmatrix}$$
 och $B = \begin{bmatrix} 0 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 0 \\ -1 & 0 & 0 \end{bmatrix}$.

Lägg märke till att båda A och B är ortogonala matriser med determinant ett. Avbildningsmatrisen för den sammansatta avbildningen $F \circ G$ beräknas då som matrisprodukten C = AB.

Produkten av två ortogonala matriser år återigen ortogonal och $\det \mathbf{C} = \det \mathbf{AB} = \det \mathbf{A} \det \mathbf{B} = 1 \cdot 1 = 1$, vilket visar att den sammansatta avbildningen är en vridning.

Varje punkt på vridningsaxeln för $F \circ G$ avbildas på sig själv, så om X är ortsvektor för en godtycklig punkt på axeln gäller alltså att CX = X. Lösningen till det ekvivalenta homogena ekvationssystemet (I - C)X = 0 är $X = t \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 \end{bmatrix}^T$.

För att bestämma vridningsvinkeln väljer vi en godtycklig nollskild vektor tillhörande det plan som går genom origo och som är vinkelrät mot vridningsaxeln, t.ex. vektorn $\boldsymbol{u}=(1,0,-1)$. Sen beräknar vi dess bild, $\boldsymbol{v}=\boldsymbol{C}\boldsymbol{u}=(-1,1,0)$. Då ligger $\boldsymbol{v}$ i samma plan och vi har,

$$\cos[u, v] = \frac{u \cdot v}{|u||v|} = \frac{(1, 0, -1) \cdot (-1, 1, 0)}{\sqrt{2}\sqrt{2}} = -\frac{1}{2},$$

och det följer att $[\boldsymbol{u}, \boldsymbol{v}] = 2\pi/3$.

Slutligen kontrollerar man att vridningen sker i positiv led sett från spetsen av den valda riktningsvektorn för vridningsaxeln, $\boldsymbol{x}=(1,1,1)$. Här utnyttjas definitionen av vektorprodukten: eftersom att $\boldsymbol{u}\times\boldsymbol{v}=(1,0,-1)\times(-1,1,0)=(1,1,1)$ har samma riktning som $\boldsymbol{x}$ sker den vridning som avbildar $\boldsymbol{u}$ på $\boldsymbol{v}$ i positiv led.